

LA CAMPANA DE GRACIA

UN CASAMENT FET PER FORSA.

Durará fins.... que s' acabi.

GALERIA POLÍTICA.

D. FRUCTUOS.

LL, quan jove, ja n' era de lliberal—no faltava més!...

Havia de llevar-se a las cinch del dematí y desd' aquesta hora fins a la nit, salvo las estonas d' esmorsar y de dinar, savia que 'l dia tenia 14 horas de treball y que vuit rals era tot lo

jornalet.

Llavors, naturalment, vá ser nacional y no hi havia revolució en que 'l ciutadá Fructuós no hi prengué una part activa.

Corrian los carlins per la montanya, com are hi corren també, y 'l nostre treballador prenía part en totas las bullangas que a Barcelona hi havia.

Lo minyó sabia quatre lletres, y en quan á parlar sempre s' escoltava, lo qual en certs cassos es una gran ventatje, pues l' home que com tothom sab es un animal de imitació, si comensa per escoltarse a sí mateix, no l' hi falta may tampoch qui l' escolta.

Entre 'ls seus companys de fabrica gosava donchs de un prestigi tal, que lo que ell deya, era una veritat mes bona que l' Estatut, millor que la Constitució del any 37 y millor encare que la Constitució del any 12, si massa s' hi empenyan.

A l' any 35 era un dels que tibava la corda que arrossegava 'l toro 'l dia de San Jaume.

Ell sol diuen que vá matar vuit frares.

Si are 'us l' escoltéu vos dirá que aixó es una calumnia infame; pero 'ls del seu temps massa 's recordan de que llavors ell mateix se 'n alabava.

Tots los seus companys lo creyan á ulls cluchs, y no calía sino qu' ell digués «¡apa!» perque cent homes decidits en cent carrers diferents aixequessin barricadas.

Tenia entre las masses una influencia limitada.

Aixó va durar fins acabada la guerra civil. Fet lo conveni de Vergara y expulsat en Cabrera de Catalunya, en Fructuós deixá de ser treballador de fabrica y obrí una botiga de bacallá.

«De hont havian sortit aquellas missas?... Qui vulga saberho que vaja á Salamanca.

Alguns deyan que ell, durant la guerra havia sigut un agent carlista dels mes fins, que manejava diners en gran, encare que aparentés una extremada pobresa. Altres anyadian a n' aixó que 'l seu quefer no era pas reclutar homes ni provehir d' armas als facciosos, sino promoure un motí, ab una ó altre excusa, cada vegada que aquestos intentavan donar un cop, a mansalva, sobre aquesta ó aquella vila.

Siga lo que siga, lo cert es que després de la guerra ell granejaba en gran; que la seva botiga era ben provehida; que tenia una venta extraordinaria, y que als tres ó quatre anys lo negoci l' hi havia anat tant bé, que havia comprat ja una hermosa hisenda procedent dels benedictins de no 'm recorda quin poble, y uns solars á Barcelona, sense que 'l bacalla, 'l congre, ni la tunyina salada l' hi quedés endarrera.

Vá casarse, fent un regular partit, y cada quatre ó cinch anys, ja se savia: alguna finca mes, comprada per quatre quartos y que no deixava de valer alguns mil duros, venia á aumentar son patrimoni.

Avuy lo veuréu que ja ha plegat la botiga: que té alguns milions en paper consolidat y moltes fincas: que 's passeja ab cotxe, que vá á pendre café en lo Cuyás y finalment que está suscrit al *Brusi*.

«De quina manera l' encera el «viage al rededor de una tumba» que fá en Mañé cada setmana!

Y las cartas de Roma!... ¡Oh! Casi bé 'ns atreviriam á dir que la seva salut, depen de la salut del Papa.

Per ell res hi ha ben fet. ¡Quan al any 68 van ser ignominiosament expulsats del trono los Borbons, ell fins va fer lluminarias. Pero

als quatre dias ja era contrari de la situació: ja deya dels revolucionaris que per ells la qüestió eran quartos, y ja s' aconsolava de tot, mentres lo deixessin viure tranquíl á casa seva.

Quan varen proclamar la República vá fugir á Perpinya, pero siga que allí hi trovés carlistas emigrats del seu temps, que l' incomodessin ab sa presencia y ab sas miradas, siga que cregués realment que ja havia desaparegut tota classe de perill en viure á Barcelona, lo cert es que torná aquí y ningú l' hi digué una paraula.

Pero aquí, si 'l sentissen! República... quatre perduts... uns quans famélichs... descamisats... que insubordinan l' exercit... calan foch á las fabricas... incendiariis... miserables... Aquestas eran las paraulas mes bonas que tenia per nosaltres la boca d' aquest home qu' es tot un senyor, ab patilletas blancas, rodaxó y ab una panxa mes contenta que un ministre al seure 's á la poltrona.

Vingué que en Castelar demaná la reserva: l' hi entrava 'l fill que l' hi estudia per advocat; pero ¡qu' es cas! ¡ell anar á servir? No senyor. Ab diners tot s' alcanza. Passaport, viatge al estranger... Així veurá mon y s' ilustrará: total un parell de mils duros... ¡Malviate!... ¡Malehida república que tals sacrificis m' imposas!

Ve que 's demana la segona reserva y ell que ab la riulla als llavis havia rebut lo cop d' estat de 'n Pavia, ell que 's fregava las mans de gust al veure que pujava 'l paper, creyent que pujaria també l' Alfonso, avuy renega contra l' actual situació, lo mateix que renegava contra l' anterior, porque 'l seu segon fill que l' hi estudia per metje també l' hi entra á la reserva.

—Y apa! diu ell: are afuixa cinch cents duros! ¡Oh! Es que no es pels diners que 'm dol, sino...

—¡Sino per qué?... l' hi pregunta un que al café seu al seu costat.

—¡Per qué? Perque fins que vinga 'l rey legítim, fins que vinga 'l net de Sant Fernando, no s' acabarà aquesta plaga, no hi haurá garantías per la gent honrada, y 'ls que com jo tants sacrificis, tant suor y tants maís de cap nos ha costat lo que possehim, no estarem segurs.

Per supuesto que si l' Alfonso tornés á venir y tornés á caure com es molt fácil que succehis, encare D. Fructuós tornaria á fer lluminarias, perque com tots los de la seva estofa, té lo criteri malalt, y no fá més que revolcárseli per la conciencia.

BATALLARAS

S' ha donat ordre de que 'l sello ab los atributs monarquichs que marcava las armas fabricadas á Toledo, 's cambihi ab un sello republicá.

«No seria bó que aquest sello republicá que 's vol usar en las armas, s' imprimís també al exercit?...

Llavors de segur que 'ls batallons no anirian á missa en perfecta formació.

Es digne de absolut elogi l' arriscada empresa realisada pels braus puigcerdanesos, que manats per l' Audrahuet de Tona lograren rescatar á mes de doscents presoners de Vich, que tenian guardats los carlins en la Poble de Lillet.

Puigcerdá y sos habitants serán sempre la pesadilla de la causa absolutista.

Si ab valentia saben defensar las sévas tapias, ab heroisme saben també acometre heroicas empresas com la que motiva aquestas ratllas.

¡Gloria als braus puigcerdanesos!

Los clericals de Suissa, al veure que 'l govern y 'l poble 'ls han dirigit la proa, han tractat de promoure una intervenció estrangera, sobre aquella nació felis ab sa independencia.

Davant de las sévas passions, ni l' idea de vendre á la patria, ni la de avergonyirla pot detenir á aquestos falsos sectaris de una religió que profanan ab los seus actes.

Pero ja han fet á tots. Ne cremará, no l' inquisició l' esperit de llibertat encarnat ja en l' ánima dels pobles.

La *Discusio* y *La República* ja tornan á barallar-e sobre qui té mes culpa en lo fi vergonyos que ha cabut á la pobla federal.

«No saben qui té mes culpa?

Los que no contens de devorarse en vida, mútuament se devoran després de morts.

Ha arribat á Paris Mr. Emilio Olivier.

Ell fou la causa de la guerra franco-prusiana.

«Pagui donchs la Fransa á son mestre la lliçó que l' hi vá dar.

Lo jefe de l' estació de Malgrat ha sigut vilment assassinat pels carlins.

Aquets crims que revoltan la sanch no mes poden passar en un país de cafres.

«Per qui 's guarda l' idea d' extermini?...

Quedan bloquejats tots los ports del Cantábrich.

La disposició es sensible; pero necessaria. Ja qu' eran tant freqüents los desembarchs d' armas y municions pels carlins, s' ha fet precis una dieta rigurosa.

Y si 'ls pobles de la Costa Cantábrica 's moren de gana, que menjin carlí, qu' ells son la causa de que badallin.

Aquí no hi ha mes: la guerra s' ha de fer ab la guerra.

Gloriosa y digne d' etern llorer es la acció de Gandesa duta á bon terme pel brau brigadier Salamanca, comandant militar de la provincia de Tarragona.

22 morts, gran número de ferits y uns 70 presoners, entre 'ls primers lo cabecilla Basquetas, y entre 'ls últims los cabecillas Piñol, (a) Panera, Subirats y alguns altres y gran número d' efectes de guerra cayguts en poder de nostras tropas, son lo fruit d' aquesta important victoria.

Aixís s' ha de fer la guerra! Sens descans, ab valor y ab enesgia.

En Contreras desde qu' está pres, diuen que no fá mes que protestar.

Ab algo s' ha d' entretenir després d' haver arruinat á Cartagena.

Alguns papas de Málaga, que van enviar los seus fills al estranger per no acatar la ley que 'ls cridava á la reserva, are tractan de quedar en pans, pagant 500 duros, del delictes de prófugos que pesa sobre 'ls seus fills.

Si es que ha de haverhi justicia, no pot resoldre 's aquesta qüestió mes que aplicant la ley á cegas.

«¿Son prófugos ó no 'u son, los que maliciosament s' han escapat del servey?

Donchs agafis lo Códich Penal y aplíquis!

La població de la Guardia qu' estant en poder dels carlins dificultava 'ls moviments del exercit del Nort, ha caigut en poder de las tropas de 'n Moriones.

Mil presoners y gran número de materials de guerra han sigut entregats als vencedors.

Nos alegrém d' aquesta victoria, pas encare que 'l tres de Janer siga per nosaltres una fetxa de mal recort, cada felpa que reb l' absolutisme es per nosaltres una satisfacció, dongui-la qui la donga.

Tot, avants que Carlos VIII.

Lo Memorandum de n Sagasta parla de la destrucció de la forsa del exercit per una disciplina sense exemple fins avuy en l' historia d' Espanya...

Tot aixó es veritat; pero no u es menos que ab tres mesos de govern en Castelar feu canviar la cara de la nació...

REPIGHS

A Madrit s' ha suprimit "El Correo militar." -iY donchs ahont tirarás las cartas per enviarmelas en Martinez?

Un artiller que té relacions ab mí. L' Epoca ha sigut multada. Conseqüències de l' epoca que atravessém.

En Martos volia que fos governador de Valencia un tal Charques. En Sagasta volia que u fos en Perico Torres, molt coregut dels gironins.

Yentre estas disputas llegaron los perros...

Lo cabecilla Palacios ha amenassat ab la multa de 1500 pesetas al que s' atreueixi a parlar en favor de D. Alfonso...

En Martinez Campcs ha arribat a Mallorca, confinat, ab motiu de la seva despedida als catalans.

Lo partidari de l' Alfonso y de n Montpensier, hi ha arribat precisament en lo fort de las taronjas.

L' actual governador ha disposat que 'ls subjectes que sent designadas per formar part d' ajuntaments, no vulgan pendre possessió...

En Bismark ha enviat una nota als seus agents, declarant que la Alemania está resolta a fer una guerra sens tréva ni descans als jesuitas.

De segur que arribará a alcanzar mes gloria ab una guerra aixís, que ab la mateixa guerra franco-prussiana.

Lo general Pavia sortia de la presó de San Francisco, un centinella l' deté. Habia rebut ordre de no deixar passar a ningú.

S' atribueix a n'en Martos un habilitosis-sim pensament. Realisat, s' impideix la restauració alfonsina.

Aquest no consisteix mes que en tirar a terra 'l pont d' Alcolea, perque ningú pugua repararlo.

CREUS.

D' un modo sencill y breu, (y sens dirne cap mentida,) a probar vaig desseguida que tot hom' te alguna creu.

L' home ignorant que obcecat se llansa en lo negre abisme d' obrar com un vil malvat, en nom d' un Deu de bondat, te la creu del fanatisme.

L' avaro que somniant or tan sols riquesas codicia, y cruel se demostra al plor del pobre; fins a la mort te la creu de l' avaricial.

Aquell marit tan pacient... que s' banyut sens ser dimoni, y en dur tal carga consent, per mes que diga la gent, te la creu... del Matrimoni.

Lo polítich envillit que ha comés la vil acció de vendre a son partit, y axi una creu n' ha adquirit te la creu de la traició.

Lo militar degradat que al poble sens compassió vilment ha fujetejat per alcansá un entorxat, te la creu de l' ambició.

D' aquell impedit ó cego que implora la caritat, vivint trist, sense sossego: ja pot dirse desde luego, te la creu del desdixat.

Lo digníssim ciutadá que ab soa mérit ó valor una creu logra portá aquest, donchs, no s' pot duptá, que te la creu del honor.

Y l' obrer que tant treballa sens guanyar per son sustent, que ab la miseria batalla, del bressol a la mortalla, te la creu del sufriment!

D' un modo sencill y breu, sols ab la pura veritat, crech haberne demostrat que tot hom' te alguna creu.

BOIXOMPIFAIG.

Ab motiu d' haver sabut las cigarreras de Madrit que s' tractava de instalar máquinas per fer pitillos, s' amotinaren.

Si la cosa passa endavant es de creure que anirán a omplir las filas dels carlins, fent de cantineras, perque, vaja: d' aquesta manera al mateix temps que s' venjan, treballan per la seva causa...

Escolta que diu aquest telégrama: "Los ministros se reunirán esta noche para tratar de las operaciones de la guerra." -De la guerra entre qui? -Entre 'ls carlins, home.

-Ah! 'm pensava que no fos entr' ells mateixos. -Com! ¿que hi ha guerra entr' ells?... -Si home: en Sagasta... en Martos... -Xit! muixoni!

Cantavieja, centro de la carcunderia del Baix Aragón, s' ha convertit en un centro de tinya, tifus y verola.

Ningú mes que l' exercit té escombras per netejar aquell racó d' inmundicia, bayonetas per vacunar y píldoras per curar radicalment los tifus.

Hassanyas del rector de Flix: Arriba a Perelló: cobra 200 duros: crema las llistas dels minyons adscrits a la reserva...

-Si tornéu a fer vida comuna 'ls diu, vos fusello. -Pero si no hi ha capellá al poble, replicavan los que de tal manera s' veyan desparellats.

Vaja: que solsament un capellá carlí pot tenir entranyas de tigre per fer dormir separats, en mitj del hivern, a dos casats de nou.

En Serrano 'l dia 31 de janer, en plé consell de ministros aseguran que vá dir: "Lo qui no siga republicá no está bé ab nosaltres, perque nosaltres som republicans y no podem fer mes que política republicana."

Hi ha que advertir que en Balaguer y en Sagasta encare continúan formant part del govern. "Afártam y digam moro," diu lo ditxo.

Ja s' han obert las iglesias. Y 'ls capellans a pesar de tot, continúan vestits d' home, la sotana y 'l mantéu empaquetats y la teula plena de pols.

En Bismark cada dia es mes mono. Are fá dir pél seu periódich que un govern que descendís a servir la política clerical de Roma, seria per l' Alemania un govern ab lo qual no hi podria viure en pau.

¡Avis als carlins y als que voldrian la restauració d' aquella dinastia que rebia del Papa rosas d' or y benediccions!

¿No volen los conservadors pau, tranq' lilitat y órdre? Donchs que no borbonejin!

S' indica al director de la Bandera Espanyola per un puesto en la Consell supremo de la guerra. Si jo hagués de disposarho, ja que dirigeix la Bandera, dintre del Consell, lo nombraria abanderado.

Entre 'ls governadors novament nombrats diuhén certs periódichs que hi figuran gran número de personas desconegudas.

Diuhén que aviat sortirá un folleto, patrocinant l' idea de un triunvirat de n Serrano, en Topete y en Pavia.

Entre 'ls governadors novament nombrats diuhén certs periódichs que hi figuran gran número de personas desconegudas.

Me va dir qu' erats molt maca 'l altre dia 'n Josepet, y are que t' veig, me recorda qu' era 'l dia d' ignoscents. T. DE S.

Perque está fent de gorrista
no m'agrada pas la Flora,
que lo qu' es jo ja estich tip
dels que sols viuhen de gorras.

F. DE S.

¿Perque noya al demanarte
relacions jo l' any passat,
lo si tant prompte vas dar-me
y cantant no t' pots donar?

X. Y. Z.

Quan veig alguna nena
que á mi m'agrada
¡ay! que rojas se m'tornan
las dugas galta.

¿No es bèn fatal
roig tornarse tant prompte
un federal?

V. C. DE LA A.

Vés si n' es de gran la mar!
Vés si n' es de gran lo mon!
Donchs mes gran es... un estrip
que se m'ha fet al genoll!

M. T.

—Perqué ploras? ¿Perqué llágrimas
de tos ulls estant saltant?
¿Qué t' han fet?...

—No res Manel
es que sévas hi pelat.

EPIGRAMAS

Veyentla tota empolvada
deya á sa mare en Magí
cayentli llágrimas grossas:
—Mamá que l'han de fregir?..

T. DE S.

La gracia está en la desgracia.
esclamava en Pau Rodó
sens que l'hi faltés rahó
perque en des-gracia hi ha gracia.

—Dom una gaseosa, cuyta.
—De cuytas no n' tenim pas.
—Home: vull dir que t'afanyis,
perque t' tren me va escapar.

M. M.

—T'hi escullit á tú entre mil,
ets honrat, tens gran pericia!..
—M'adula!

—No: 't faig justícia.
Y era que t' feya aguatzil.

—Tinch una dona indecent
que m' falta... deya un manobra.
—Donchs veyas, precisament
la mèva, digué en Climent,
no m' falta may: sempre m' sobra.

C. DE C. DE M.

CUENTOS

Un advocat ja vell va entregar á son fill que
acabava de passarse doctor en lleys, tots los
plets que tenia de sos clients perque 'ls seguís,
mentres ell s' entregava al descans que la seva
edat exigia.

Al cap de un mes lo fill l' hi digué molt or-
gullós:
—¿Sab pare aquell plet sobre heretament
que ja feya vint anys que vosté l' defensava?
Donchs jo l' he guanyat en un mes.

—¡Bestia! l' hi contestá son pare. ¿No mes
que un mes has sabut menjar de un plet, del
que jo n' vaig menjar tant temps?

Un dia entraren los carlins en un poble,
ahont s' hi trojava un home molt peruch.

Al veure'l tremolar l' hi digué un amich
seu.

—Sembla que t' por Senyor Pere?
Y ell, resolut y serio l' hi contestá:

—Jo, tenir por sant cristiá? No! 'a cregui:
la por es la que m' t' á mi.

Un home aná de testimoni á un bateig civil.
—¿Quants anys t' hi preguntá l' jutje.

—Jo 22: no cap...
—Com, no cap?..

—No senyor: no mes tinch lo que corra,
perque 'ls altres s' han quedat endarrera.

Un predicador no sabia mes que un sermó y
sempre que anava á predicar allá hont lo de-
manavan deya t' mateix se mó.

Predicá cert dia en un poble, y per casuali-
tat l' hi van doná 'ls diners perque prediqués
també al dia següent.

Rumiá tota la nit, sens que se l' hi ocore-
gués res de nou; pero arribat lo moment, pujá
á la trona y exclamó:

—Caríssims oyents: sé que alguns malévols
tots forasters persupuesto digueren que 'l meu
sermó perjudicava la santa religió. Aixís
donchs, perque 's veji la pura veritat, vaig á
repetir-lo paraula per paraula: escoltin bé, y si
cambio una sola lletra que l' cel me castigui.

Aixís sortí del pas.

Un jove que volia passar per graciós en una
societat, se dirigi á una senyora d' edat avan-
sada, que vestia un traje de una seda antiga,
y acostantse l' hi digué:

—Permetéme, senyora, que 'us besi 'l ves-
tit: soch un entusiasta per las antiguitats.
—Sent aixís respóngue la senyora, podria
besarme una altra cosa qu' encare t' trent'
anys mes que 'l vestit.

Va un home á ca l' fuster perque l' hi fassa
una taula pera menjar.
Lo fuster l' hi preguntó:

—¿La vol ab alas ó sense?
—Home! Ab alas no, ¡no véu que lo dia me-
nos pensat me fugiria?

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

de la Campana

Han remés xaradas ó endavinallas dignés de
ser insertadas los ciutadans Mariano Cadenet,
Mat el Mirapeix, Joan de cá 'n Ramon, Pere Sis-
tellé, Net de n' Qua, Pau Pallús, A. F. O., Hora-
cio Flach y Jop Jamalajá.

N' han rómestas que per anarhi haurian d' ar-
reglarse los ciutadans Papanatas, Una monja del
Masnou, Pages de fora, Un mosquit, Fabalet de
Suaia, Titella, y t' Bruixo, de Granollers.

Y finalment n' han enviadas que no poden
insertarse los ciutadans Arcalde Robinson, Un
sarauhista, Treseta Intentas, Oidualc, Un altre
blanch de Tayá, Un tarrasench enamorat, Joan
Titas, Cristinetta G. de Lloret, Pancrás Púiquerio,
Copartes, Xanbo, F. S. y Emilieta M.

Ciudadá Titella. La seva poesia sembra una
guitarra destrenpada: no t' accents ni silabas.
—Un mosquit. Guardem ab molt gust lo quento
y la contarella.—Una monja del Masnou. Igual-
ment que t' quento de vostre.—Papanatas. L' epi-
tafi que ns envia no fá per casa. En quan á la
xarada adoleix dels mateixos defectes.—A. F. O.
L' hi estimem l' epigrama que ns remet.—Pau
Pallús. Gracias per lo que ns envia.—Manel Mi-
rapeix. Idem idem. Y á tots dos, plezats, ja que
tots dos s' han servit darnos coneixement de l'
espatxada del *Espectador* de Sabadell, sobre 'l
Tiburón, fassan lo favor de dir á son director, si
'l veuhén, que aquest any no ha hagut de me-
nester lo *Tiburón* ni la seva firma, ni la de cap
girarol de la politica, perque aquest any ha cay-
gut en mans de federals que no s' venen ni s' gi-
ran, ni son secretaris de cap ajuntament monár-
quich, per mes que hi haja monarquichs que si-
guenhe, hajan rebut lo pá dels federals.—Un
tranquil. ¿Vol que li diguem la veritat? En lo
que ns envia contrastan de tal modo las faltas
d' ortografia ab lo contingut, que quasi ns sem-

bla que per forza ha de copiarho. Si es original
tinga la bondat de dirnosho.—Magarrinyas. Los
seus epitafis menos un que l' aprofitarem nec-
ssitan un epitafi.—Modesta de Vilanova. No po-
dem aprofitar res de lo que ns remet.—Trompet
de Reus. La presio que reyna sobre la premsa
no ns permet publicar una de las sevas poesias:
en quant á l' altra arreglada hi podrá anar.—Cu-
si de l' Angelona. Encare que ben versificada la
seva poesia es flaca de conceptes: un dels epigra-
mas l' aprofitarem.—Un sedás vell de Tarrazona.
L' hi agrahim lo sueldo que ns envia; pero ha de
compendre que la varietat que exigeix la Campa-
na no ns permet insertarne de tant harchs.—Co-
partes. No podem complaire l'.—Pepe Tampoeh
á voste y perdoni.—C. Calzas. Tambe la seva
poesia, encare que ben versificada es vuida.—Joan
Titas. Aprofitarem epigramas y cantarelles.—
Oidualc. Ja que vol que li contestem sapiga que
'ls epigramas que ns remet, son traduits y molt
mal traduits d' lo castellá.—Un sarauhista. lo que
'ns remet no podrá pas publicarse: versos sense
ideas; son com un sarau sense música; ¡velia quil-

SOLUCIO

á las dos xaradas y á l' endavinalla del número anterior.

Preñentne la HO-ME-O-PA-TI-A
ab PRES-TE-SA m vaig curar,
y aixó noy, que ja m pensava
no torná á menjar mes pá.

NET DE EN QUÀ

Han endavinat totar tres solucions los ciuta-
dans Fabalet de Suria, Pere Sistelie, Rossinyol.
Un mosquit, Un Somnia tr' yras, Joan de cá 'n
Ramon, Cristineta G. de Lloret, Joan Titas, Un
Tarrasench enamorat, Un altre blanch de Tayá.
Pagés de fora, Oidualc, Pepino Piá, Palco 17 del
Circo, Quimet del Bolado, Tereseta Intentas gal-
linaire, Magarrinyas, P. Francolí, A. de las Ma-
llorquinar, Pau Pallús y Manel Mirapeix.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª 'ls ciutadans Ar-
calde Robinson y Una monja del Masnou. Las 1.ª
y 3.ª en Mariano Cadenet. La 2.ª y 3.ª Un sarau-
hista. La 1.ª no mes en Papanatas. Y no més que
la 3.ª Un tranquil.

XARADA

Un fulano de tercera
alt y prim com un segona
pretenia una minyona
fentli sempre lo primera;

mes com que d' ella al darrera
cert rich foraster aná
que en lo prima y tres posá,
aquell qu' era tres y una

tingué tant negre fortuna,
que al meu tot fou á pará.

DOS PARAYGUAS DE COTO.
11.

Mon amich que s' diu dos dos
mi primera vá enlansar,
pues en la tot vá trobar
á un inglés molt capritxós.

Sa fatxa era tant tres tres
que ab lo nas brut de tres dos
era un tipo deliciós
lo que feya 'l senyó inglés.

MAD-ROCHA
ENDAVINALLA.

Me veuras per molts cartas
sense que sigui cap lletra
y solen dar-me 'ls soldats
cuan fan una mala feta.

Are greu me sab lo dirho
que m rebrá l' Espanya entera
sense que li estigui mal
perque aixó s' ho buscar ella.

MANEL MIRAPEIX.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de la V y R de Gaspar, Azañufo, 14.
I. Lopez, editor, Rambla, 20.